

ΑΠΟ ΘΕΣΕΩΣ

Καθαρές λύσεις στις ιδιωτικοποιήσεις

Του ΝΙΚΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ο ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ θα καταγραφεί ως μήνας των αποκρατικοποιήσεων είτε με τη μορφή των μεταποιήσεων είτε με την πιο ριζοσπαστική μορφή των ιδιωτικοποιήσεων. Εστω και αν βρισκόμαστε μόλις έξι μήνες προ των εκλογών και συνεπώς ο ωφέλιμος χρόνος για την κυβέρνηση προκειμένου να αναπτύξει δραστηριότητες που δεν έχουν λαϊκό έρεισμα είναι δύο με τρεις μήνες, αξίζουν ασφαλώς έπαινοι στον υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών που προωθεί αυτές τις διαρθρωτικές αλλαγές αν και βαλλόμενος πανταχόθεν. Και από την αντιπολίτευση αλλά και από το εσωτερικό της κυβέρνησης και του κόμματός του, οι άνθρωποι του οποίου μια αλλαγή θέλουν μόνο, τις παροχές και τις προαλήψεις.

ΑΣΦΑΛΩΣ ανάμεσα στις αλλαγές αυτές (διάθεση του 15,7% της ΔΕΗ, του 35% της ΔΕΠΑ, του 20,3% της ΕΥΔΑΠ) ξεχωρίζουν οι πλειστηριασμοί για το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο και οι πωλήσεις της Ολυμπιακής Αεροπορίας και της Γενικής Τράπεζας. Πρώτον, γιατί είναι, εφ' όσον βέβαια ολοκληρωθούν, πραγματικές αποκρατικοποιήσεις, αφού ο ελεγχός τους περνά σε ιδιώτες και, δεύτερον, γιατί οι υποψήφιοι αγοραστές έχουν και τα κεφάλαια αλλά και την εμπειρία για την ανάληψη του μνηστήριου.

ΔΙΚΑΙΟΥΜΕΘΑ λοιπόν να ελπίζουμε ότι αν ο κ. Ν. Χριστοδουλάκης ξεπεράσει τις παγίδες του κόμματός του και ολοκληρώσει και αυτόν τον κύκλο, θα βελτιωθεί σημαντικά το επιχειρηματικό κλίμα, θα ενθαρρυνθούν οι επενδύσεις από εγχώριους επιχειρηματικούς φορείς και επιπλέον θα αυξηθεί η εισροή κεφαλαίων από το εξωτερικό για άμεσες επενδύσεις. «Τελικό αποτέλεσμα - όπως γράφει και ο διοικητής της Τράπεζας της Ελλάδος κ. Ν. Γκαργκάνος - θα είναι να αυξηθεί η παραγωγικότητα, να διασφαλιστούν συνθήκες σταθερότητας των τιμών, να βελτιωθεί η διεθνής ανταγωνιστικότητα της χώρας και, επομένως, να εξασφαλιστούν υψηλοί ρυθμοί ανάπτυξης του ΑΕΠ και της απασχόλησης».

ΣΧΕΤΙΚΑ με την Ολυμπιακή οι τρεις τράπεζες που αναζητούν επενδυτές αισθάνονται ότι αυτή τη φορά είμαστε κοντά στη λύση της ιδιωτικοποίησης. Και αν ακόμη η προοπτική της Ιβερία δεν υλοποιηθεί, ελήφθησαν και πήσαν τον σχετικό φάκελο επιχειρησιότητες με μεγάλη οικονομική επιφάνεια, όπως π.χ. ο εροπλιστής κ. Α. Λακαρλίδης, μέτοχος των καζίνων Hyatt, ενώ ενδιαφέρον εξέδηλυσαν και άλλοι ισχυροί οικονομικοί παράγοντες, αφού αυτή τη φορά το δέλεαρ είναι ιδιαίτερα ελκυστικό, μια και η νέα Ολυμπιακή θα έχει μειωμένο κόστος 45% σε σχέση με την παλαιά.

ΟΣΟΝ αφορά το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο αναμφίβολα είναι η πιο σημαντική ιδιωτικοποίηση της τελευταίας τετραετίας, ισοδύναμη με αυτή της Ιονικής από πλευράς επιπτώσεων στο τραπεζικό σύστημα. Για τον κ. Ν. Χριστοδουλάκη επίσης είναι η μεγαλύτερη πρόκληση της υπουργικής του θητείας, αφού αν την επιτύχει θα έχει

αναδειχθεί σε ένα σβαρό υπουργό Οικονομίας και Οικονομικών που κατάφερε της αντίδρασης ολόκληρης σχεδόν της κυβερνήσεως. Διότι με εξαίρεση τον κ. Ακη Τσοχατζόπουλο δε γνωρίζω άλλον υπουργό της σημερινής κυβέρνησης που να βλέπει με καλό μάτι τις ιδιωτικοποιήσεις, ενώ ο εποπτεύων υπουργός, ο κ. Χρ. Βερελής που προσέβλεπε στο ΤΤ και ως κοίμητο φρέουδο, δεν θα συγχωρήσει ποτέ στον κ. Χριστοδουλάκη ότι έπεισε τον Πρωθυπουργό να του πάρει την αρμοδιότητα.

ΑΛΛΩΣΤΕ πληροφορούμαι ότι βουλευτές του ΠαΣοΚ κινούνται ήδη στο παρασκήνιο και διά του γραμματέα του Υπουργικού Συμβουλίου κ. Σ. Κοσμίδη μεταφέρουν στον Πρωθυπουργό τη δυσφορία της επαρχίας για την κώληση «της πράξης των σπαχίων». Αν και οι σπαχιοί ουδέποτε είχαν τράπεζα, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, υπό τον έλεγχο μιας μεγάλης τράπεζας, όχι μόνο δεν θα μειώσει τα επιτόκια καταθέσεων αλλά αντίθετα θα εκσυγχρονισθεί και θα είναι σε θέση να προσφέρει στους μικροκαταθέτες προϊόντα που θα βελτιώνουν τις αποδόσεις των οικονομικών τους.

ΤΟ ΠΛΗΘΟΣ πάντως των αντιδράσεων πείθει ότι ο δρόμος του κ. Ν. Χριστοδουλάκη θα είναι ναρκοθετημένος μ' αυτό και ο ίδιος πρέπει να προετοιμάσει λύσεις ρεαλιστικές που, ενώ θα αποδώσουν υψηλό τίμημα για το Δημόσιο, θα εγκυώνται ταυτόχρονα την αναδιοργάνωση και την επι-

τυχή λειτουργία του ιδιωτικοποιημένου Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου. Ποιες είναι οι λύσεις αυτές; Απλούστατα οι καθαρές λύσεις. Στην προχθεσινή ανακοίνωση του υπουργού Οικονομίας και Οικονομικών με την οποία διαπιστωνόταν η αδυναμία του ΣΤΜΕΔΕ να αγοράσει το 35% του ΤΤ αναφερόταν ότι: «Μετά την τελευταία αυτή εξέλιξη, η μόνη επιλογή για ελληνικό Δημόσιο για τη μερική αποκρατικοποίηση του Ταχυδρομικού Ταμιευτηρίου είναι η διεθνής και ανοιχτή διαδικασία υποβολής προσφορών».

ΕΙΝΑΙ γνωστό ότι για την αγορά του ΤΤ ενδιαφέρονται όλες οι μεγάλες εμπορικές τράπεζες, αφού τα 9,1 δισ. ευρώ των καταθέσεων του θα διευρύνουν τις δυνατότητές τους για τακτικές επεκτατικές κινήσεις, με αποτέλεσμα να αναδιανεμηθεί η αγορά και να αλλάξει ο συστατικός δυναμικών. Το ζήτηρό όμως αυτό ενδιαφέρον θα εξανημιωθεί αν ο κ. Ν. Χριστοδουλάκης περιορίσει την προσφορά του στη διάθεση μόνο του 35% του ΤΤ. Παρ' ότι στις προθέσεις του υπουργού είναι ο συνδυασμός του 35% με την παραχώρηση του μνηστήριου, ποιαν εξασφάλιση έχουν οι αγοραστές; Πρώτον, ανά πάσα στιγμή η πλειοψηφία του 65% μπορεί με κάποιο πρόχημα να εκδώσει τον στρατηγικό επενδυτή και, δεύτερον και σπουδαιότερο, επέρχονται εκλογές. Και μπορεί τον κ. Ν. Χριστοδουλάκη να διαδεχθεί ο κ. Γ. Αλογοσκούφης που συμφωνεί με τον κ. Χρ. Βερελή ότι το ΤΤ πρέπει να διατηρήσει την αυτονομία του. Συνεπώς μόνο οι καθαρές λύσεις πώλησης από 51% και πάνω μπορούν να αποδεχθούν βιώσιμες!

Αξίζουν ασφαλώς έπαινοι
στον υπουργό Οικονομίας
και Οικονομικών
που προωθεί αυτές
τις διαρθρωτικές αλλαγές αν
και βαλλόμενος πανταχόθεν